

sen i denne Lov ret unyttig. Ændringsforslag Nr. 33 gaar ud paa, at næstsidste og sidste Stykke af § 24 udgaar og danner en ny Paragraf efter § 24, og er saaledes ogsaa ganske redaktionelt.

Saa kommer vi til Ændringsforslag Nr. 34 til § 27, som betyder en hel Omredigering af denne Paragraf. Den tilsigter kun noget ganske midlertidigt, idet den nemlig angiver, hvorledes man for det første Skatteaars Vedkommende, 1926—27, skal forholde sig med Fradraget paa de 1 000 Kr., der omtales i § 3, 2det Stykke. Det fastslaas, at Kommunalbestyrelsen først skal vedtage, om den vil eller ikke vil bevilge dette Fradrag paa 1 000 Kr. Hvis Kommunalbestyrelsen beslutter at bevilge Fradraget, maa den skattepligtige inden en vis Frist gøre Henstilling til Kommunalbestyrelsen om Fradragets Forhøjelse, og Kommunalbestyrelsen afgør saa selv, om Betingelserne for Fradrag er til Stede eller ej. Dernæst tilføjes det, at hvis Sogneraadet i en Landkommune har bevilget Fradraget, skal dette ogsaa gælde det første Aar ved Amtskommunernes Skatteudskrivning for de paa-gældende Ejendomme. Men det gælder, som sagt, kun det første Aar. Senere træffer Vurderingsmyndighederne Afgørelse af, hvorvidt dette 1 000 Kr.s Fradrag skal bevilges. Det sidste Stykke i Ændringsforslaget er en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at fravige de i Lovgivningen fastsatte Regler om Ligning, Fremlæggelse af Ligningslisterne og Fremsættelse af Klager o. s. v., og Ministeren kan ifølge denne Bestemmelse overdrage Dispensationsmyndigheden til Amsraadene, hvor det drejer sig om Sognekommunerne.

Ændringsforslag Nr. 35 angaar Forholdet mellem Ejer og Bruger i visse bestemte Ejendomme. I Lovforslagets § 28 er der en Bestemmelse om, hvorledes man skal forholde sig, for saa vidt det paahviler Brugeren at betale de Skatter og Afgifter, som falder af den Jord, han har i Brug, og hvorledes man skal forholde sig, hvis Skatten efter denne Lov stiger udover, hvad den er efter de bestaaende Beskatningsregler. Ændringsforslag Nr. 35 gaar ud paa, at en tilsvarende Fordeling kan kræves, hvis det er Ejeren, der efter Brugskontrakten skal betale disse Skatter.

Jeg maa maaske til Slut tilføje, at der

er en Trykfejl i Betænkningen, som jeg vil bede om at faa rettet, før dette Dokument overgaar til Historien. Der staar: „Ændringsforslag. Af et Flertal“ — og saa nævnes Navnene paa de Medlemmer af Udvalget, som tiltræder disse Ændringsforslag — „tiltraadt af Indenrigsministeren: (Ændringsforslagene Nr. 1—37)“. Jeg vil meget bede om, at dette Tal, 37, bliver rettet til 36, idet det Flertal, her er Tale om, ikke vil have Ansvaret for Ændringsforslag Nr. 37. Naar dette Tal er fremkommet, er det, fordi et Ændringsforslagsnummer er faldet ud, derved at to Ændringsforslag er slaaet sammen til eet, hvilket man ikke har været opmærksom paa ved Omtrykningen.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling.

Piper: Paa dette sene Tidspunkt skal jeg ikke bidrage til at forlænge Forhandlingerne. De Ændringsforslag, der her er til Behandling, er stillet til et Lovforslag, som er udformet i Tilslutning til Loven af 1922, og da vi er imod denne Lov, fordi vi anser Grundlaget for slet, ønsker vi heller ikke at bygge videre paa den. Ændringsforslagene under Nr. 1—36 er et Værk, der er fremkommet under gensidig Strid mellem de trede kontraherende Parter, og jeg maa betragte Behandlingen og Vedtagelsen af dem som mig og min Meningsfælle uvedkommende. Min Meningsfælle og jeg har derimod stillet Ændringsforslaget under Nr. 37, som er en nøjere Udformning af Ejendomsskyldloven af 1903 eller rettere sagt denne Lov med visse Tilføjelser. Disse Tilføjelser gaar ud paa, at der skal foretages et Fradrag af 3 000 Kr. for Amtskommunernes og varierende fra 3 000 til 5 000 Kr. for Sognekommunernes Vedkommende, for saa vidt Bygningerne ikke er under denne Værdi, idet vi ikke ønsker at unddrage Jorden fra Beskatning. Endvidere er der i § 3 givet Regler, som forhindrer en for hurtig Stigning af Ejendomsskylden i København og Købstadkommunerne, saaledes at denne ikke skal blive for trykkende for Ejerne. Der er ogsaa Begrænsninger for, hvor meget den kan stige.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale